

sayı eksi on üç - ekim¹⁷

paha biçilemez

fütursuz

fanzin

okursan ekime
okumazsan

ralulofed ucnunos

sonuncu defolular

müşkülpesent taraflarınıza taraf
olmaya geliyoruz

yazdığınız yazdığınızı sandığınız
ve adına yeraltı dediğiniz
fanzinlerin sayfaları kadar
inceltmeye geliyoruz ruhlarınızı

ruh demişken

ruhunuz yeraltına musalla taşı bile olamayacak kadar kaliteli
yeraltından değil madenin keşfedilmediği işlenmeye yüz tuttuğu
münferit diplerden geliyoruz

binevâ küflü yazılarınıza zeytinyağı dökmeye
geliyoruz

çoğunluğumuza azınlık katmaya yeki değil hiçliği saymayı
unutarak geliyoruz

sırtımızdan düşen bin parçayla geliyoruz

merdivenleri çamurlu ayaklarıyla tırmanmayı topluma biat etmiş
rutubetli kafaların nemli sözlerine tapan onu yaşantı öncülü
sayan varsayımlarınızı varlığınıza armağan etmeye geliyoruz

peki niye yazıyoruz

iyiyi rahatsız etmek kötüyü haklı kılmak için yazıyoruz yok
etmek çok etmek için yazıyoruz

iğrençliğin değerine değer katmak klişeleri yıkmak bombalamak
için yazıyoruz

yeni yeraltı edebiyatını inşa etmek için sözü ve dinamitleri
ortak vakitte fitillemek için yazıyoruz yıkmak ve yerine
yenisini koymak için

bozmak dağıtmak çürütmek için yazıyoruz

çıkın şu aralıktan görmüyor musunuz

yazıyoruz

fütursuzfanzin

neyse defolu öncüllerimiz

kuralsızlığı demirbaş kural kabul eder

güzelliğin sadelikte gizlendiğini düşünür

büyük harfi dışlar bünyesinde barındırmaz

*sonuncusu olan bu ebedi topluluk bugüne ve yarına tepki
düne olan saygısıyla saygı duyulmayı bekler*

sonuncu defolu okunduğunda kendini bulan herkesindir

ölçsüzlüğü öncül kılar kafiyeyi duyguda besler

şair anlatılanı değil anlayanını hedefler

soyut nesnelere canlılık katar

*kendinden bir şeyler barındırdığını düşündüğü her konu
hakkında mutlaka bir söylemi vardır*

peki neden sonuncu defolular

*her zaman söylediğimiz ve söyleyeceğimiz gibi sonuncu defoluyu
sonuncu defolu yapan geçmişe tepki değil saygı günümüzde
şairliğin adını kirletmiş kimlik şairlere dur demeye geldik ve
hatta kimliksizlere kimlik kazandırmaya çivisi çıkmış dünyanın
defosunu yapmaya geldik içimize attığımız yutkunduğumuz yırtık
cümlelerimize yaptığımız defoları anlatan ve katili olduğumuz
harflerin anısına kurulan bu ebedi hareketin özgür düşünebilen
kimselere ihtiyacı vardır bizim değil sözün özü bu akım onu
üstlenen sırtlayan herkesindir şimdilik bu kadar yeterli en
kısa zamanda buluşabilmek dileğiyle*

fütursuzfanzin

bir iki

en çok içimdeki mikailin aklını başından alırsın
bir elimde susuzluk almış başını gitmiş
öbüründe bembeyaz ayılar ikinci tufana suyun altından şahit

çevreci örgütler kuruldu beynimin oralarda
fakat boynumdan aşağısı cahil köylü dolu
ki onların muhtarınca yönetilir bu muhit

bazen soyu tükenen hayvan leşleri insan yanımı uyandırır
yatarlar akciğerlerimin kıyısında sigara dumanıyla tütsülenmiş
yetmeli artık çektiği zulüm bu küçük dünyanın
seni görünce kalp salmamalı bir karbon iki oksit

ali okur

fütursuzfanzin

çünkü sen kadınsın

kadın olmak bu coğrafyada sanıldığı kadar kolay değil
eğer kadınsan
konuşamazsın
gezemezsin
bakamazsın
çalışamazsın
flört edemezsin
eğer kadınsan yapamazsın
çok geçmişten gelen deyimlerimiz var ya hani
kari gibi gülme
kız gibi ağlama
çünkü sen adam gibi adam ol erkek gibi erkek
çünkü kadınsan kadın gibi kadın olamazsın kız gibi kız
olamazsın
kadına iltifat mı ediliyor bilin bakalım nasıl erkek gibi
kadın
çünkü biz kadın gibi kadın olamayız
edep sadece kadına edep
namus sadece kadına namus
ar sadece kadına ar
birde bunlar hep kadın bedenine atfedilen hususlar
çünkü o erkek o yapar
erkeklik bu denli övülürken kadınlığı bu denli yermek neden
güç gösterisini kadına göstermek neden
kemikleri kırılan kadın
asılan kadın
intihar süsü verilen kadın
evlatlarının gözünün önlerinde vahşice dövülen öldürülen kadın
dünyada doğurganlık özelliğine sahip tek insan kadın iken bu
dehşet neden

fütursuzfanzin

neden kadına kadın bedenine saygı duyulmuyor

neden gece sekiz de eve giderken korkuyor kadın

neden çantasında biber gazı kesici alet bulundurmayı
unuttuğunda savunmasız hissediyor kadın

neden kadın ve erkek eşit gözükse de değil

neden kadın sadece seksüel obje

neden kadına erkeklere sunulan fırsatlar sunulmuyor

neden kadın gezemiyor

neden kadın sevemiyor

neden kadın kadın gibi kadın olamıyor

milyonlarca neden sıralayabiliyorken

tek çünkü ben size haykırıyorum

çünkü sen kadınsın

nazmiye cırakoğlu

fütursuzfanzin

kalan ağız

körlük dil uzatır gözlerime
nasıl kuşatırsa cürüm pusuyu
gövde çökük
kalan yaşlı bir ağız

çirkef çukurunda
çürüğe çıkarılıp helak edilmiş
bir sesin yanıtına
benim yüzüm aşağı yüz

iki lokma çamur
oyuklardan koparılan
yankılanarak kesiklerde
solucanlar kısmi doyurduğu

fısır fısır iniş
alaca karanlığın içinde o
el yordamıyla sürtünür ışığa
söz başlamadan önce

kulak kesilir kalan ağız
hiçlik üstü örtüldü

uğur celep

ibrâhim

1

aldanıp durmaktan güneşin akşama yağmura çalmasından yorulduğum
ibrâhim

tedirgin dizelerimin ve bükülen bileğimin en hazin nedeni bu
ağlıyorsam ve kirpiklerimi bu sebepten kırılıyorsam eğer
artık senden o merhum diye bahsetmelerinden

henüz göğsündeki çiçekler yeşermeden bir başka gülüşün ab 1
hayatı olduğunu

bilmiyordum ibrâhim bütün bir hikâyenin o şiiri yazdıktan
sonra kapanıp kaybolduğunu

ibrâhim bana terk edilişinden ve eksik oluşundan bahsetti
hâlbuki henüz hûdası unutmamıştı onu
beni unuttuğu gibi

11

ibrâhim son kez bir sonbahar akşamı geçecek adımızdan
ve gözlerim sarı bir rüyanın hüznünde solup gidecek
artık bir önceki sayfada ne yaşandığını anlamadan
bilemeyeceksin ellerimin tükenip gittiğini kahrından

üzgünüm ibrâhim ve acıyor eksik kalan her yanım
ben artık bir gece de yanıp sönen hüznü bir yıldızım

yanımda kal ibrâhim

dünya denilen o masal da hiçbir anlamım yok benim
ve artık sadece bir gün doğmasından ibaretim
düşük omuzlarıyla yorgun kalan bi seherim

fütursuzfanzin

bir baharın gelişi gibiydi gözlerinin gülüşü
insanlığın doğuşu gibiydi sözlerinin dökülüğü
leyleklerin uçuşu gibiydi mutluluğun sarhoşluğu
gönül razı olmuş senin bu sevginden
ee bir çay koyda içelim haydi

efdâl

fütursuzfanzin

y o k u ş

sahaf hazirana

gencim güya lafta
ömrümü yedi bitirdi
büktü belimi
bıktım yeminlen
billah bıktım
şu yıldızın yokuşundan

cevat galip tan

fütursuzfanzin

yakarış

yaşadığınız toprağa geri dönün
terk etmeden korkmadan unutmadan sahiplenenin onu
yaşama veda etmeyin yarım bıraktığınız işleri bitirmeden
uğraşlarınız sizi yokluğa sürüklese de kayboluşunuz silmesin
acılarınızı
düşünceleriniz kaybolrsa da zihninizin en karanlık köşelerinde
haykırın yaşadığınızı
yaşayabilmek için değil ölüme ulaşmak için nefes alın
ki geldiğinde sonsuzluk zamanı gözleriniz yaşamaya devam etsin
geride kalanlar için
sevgiyi unutmadan
terk etmeden sevilmenin verdiği huzuru değişmeyin en tatlı
rüzgarlara
ölüme karşı savunun korkularınızın yitip gitmişliğini
savunmayı bildiğiniz kadar vazgeçmesini de bilin
nefsinizi korumayı bırakın ki gökyüzüne ulaşsın varoluşunuz
yaşamın el değmemiş eşsiz renklerini fark edin kırmızıya
meydan okuyan sonsuzlukta
ancak o zaman vazgeçin yaşamdan
ve tanık olun
ölümün
yaşamı
sahiplenişine

minik

fütursuzfanzin

kırılma noktası

o zamana kadar

bulutları katı sanırdım

meğer gazmış

anladığımda çok geçti

middle crazy

fütursuzfanzin

meğer

geçenlerde radyo da onun sesini duyar gibi oldum
sesini arttırdım
öylece dinledim
sesi eskisi gibi değildi
şimdi daha özgür
daha da güçlü bir kadın sesine benziyordu
etrafımdaki tüm garip sesleri durdurabilmek adına sesi daha da
daha da açtım
ruhum
aklım
ve kalbim
yalnızca onun sesiyle dolsun diye
ses bir anda kesildi
radyo yere düştü
kırıldı
parçaları birleştirdim
bekledim durdum sesin düzelmesi için
düzelmedi
bozuk olan radyo
yoksa ruhu bozulan ben mi
aradayım
bilmiyorum
meğer bizim görüntümüz
az önce bakmakta olduğum bir radyo gibi
düzeltebilir misin tamirci abi

evrim arslan

fütursuzfanzin

bir adam vardır
yaşı tacından küçük
başı tacından büyük

bir balkonu vardır
eksik olmayan sırdaşı
üşümeyen kolları
eskimeyen parmakları
özlemleri vardır
gözlemleri dağdır
sesleri vardır
bir yüreği vardır
eksik olmayan aşkı
hiç yüzünü göstermeyen tacı vardır

günlerden gün vardır
an vardır
anı vardır toprakta
şansız şarkılarla gezen aşkı vardır
kökü toprakta olan elleri vardır

eksilmeyen çayı
öyküleri türküleri taşları
hiç görünmeyen gözleri vardır
ağacı vardır

fütursuzfanzin

yaprakları sağdır

üşüyen dudakları vardır

morarmış dizleri

eskimiş bedeni

yorgun düşen dişleri

bekletilen külleri

işleri vardır

hüzünleri vardır

düşleri bağdır

sesleri şandır

bakılmamış yıldızları

sulanmamış çiçekleri

atılmamış çöpleri

gidilmemiş köyleri vardır

ege yalavaç

fütursuzfanzin

kırılma noktası

hüzünlü bir şarkının can çekişen kısmıyım bu akşam
boşluğa edilen bir küfür kadar kimsesizim
bu akşam terk edilmiş bir gemiyim
ayyaşların ağzından çıkan felsefi bir cümleyim
bu akşam ben insanların gözyaşlarını sildiği bir peçete bir omuzum
küçük bir taşın arkasına saklanmış bir haydutum ben bu akşam
kendi hayatımın kölesi değil
efendisiyim ben bu akşam
bu akşam ben yeryüzünde yaşayan
en cesur varlığım
çünkü ben bu akşam
sahip olduğumu düşündüğüm
her şeyin bana ve bu dünyaya
ait olmadığına kanaat getirdim
ben bu akşam
hiçbir şeyimin olmadığını
çulsuz beş parasız ve bir o kadarda sahtekâr olduğumu öğrendim
yaşamayı biliyorum sanırdım
ben bu akşam yaşamayı öğrendim ben bu akşam
sevginin sadece bir ihtiyaç olduğunu
aşkın mübalağa olduğunu
kendimin hiçbir şey
fikirlerimin barut
eylerimin ateş olduğunu
öğrendim
ben bu akşam
küfür etmeyi
öğrendim

arda arık

fütursuzfanzin

yeryüzünde çöpten bir adamım
ufuk çizgisine oturmuş boşluğa dalmışım kendi halimde
bir anda seyrek tüylerim ürperdi
kaldırdım ağırlılı yüzümü göğe
ışıklar söndü
yıldızı gördüm karanlıkta
yandı gözlerim
yandıkça kalemim yazdı yazdıkça kâğıt alev aldı
yağmur yaklaştı ve rüzgârın esintisi parçaladı sırtımı
havanın kokusu tatlandırdı kürek kemiklerimin acısını
ışılta doğru ilerledim
beni ısıttığını hissediyordum
yıldızla aynı parlaklıktaki bülbül yaklaştı ve şarkı söyledi
elmacıklarına
yerden kesildi ayaklarım
koltukaltlarımda iki tane nehir belirdi
ben susuzluktan ölürlen döküldü ruhumun damarlarına
can verdi bedenime
göz göze kaldım yıldızla
dursam düşeceğim durmadım düşeceğim
nemlendi kuru dudaklarım
kanlar içinde kalan sırtımdan kanatlarım çıkacak sandım
meğer nehirler taşmış
ses çıkarmadan dökülüyorlarmış benden uzaklara
fark ettiğimde çağlayan olmuş
gözle görülemeyecek kadar uzaklaşmışlardı
sessizlik
sağır oldu tenim
hayır sesler kesildi
karnıma bir sancı girdi

fütursuzfanzin

kanat çırpmaya çalıştım

boşuna

nehirler gitmişti çoktan

avazım çıktığı kadar bağıramadım

okyanusun ortasında et parçasından farksız kupkuru

paramparça buldum bedenimi

düşmeye çalıştım düşemedim

ağır değildim düşmeye yetecek kadar

zaten yüzmeyi de bilmiyordum

fakat nefes alabilmem için düşmem gerekiyordu

bir şey yapmalıydım

son kez yıldıza bakıp var gücümle haykırdım

nefes almak istiyorum

vaveyla

fütursuzfanzin

niyetimiz hareketlerimizi belirler

ölüm bizi bütün zorunluluklardan kurtarır derler
ama ben başka türlü inananları da gördüm

kendi olanaklarımız ve gücümüz dışındaki şeyler için yemin
etmemeliyiz

çünkü olaylar her zaman bize bağlı değildir ve gerçek anlamda
elimizde olan tek şey istemektir

insanın görevleriyle ilgili bütün kurallar mutlaka istekle
gerçekleşir

başkalarına ait malları elinde bulunduran ve bunun bilinciyle
acı çektiği için vasiyetiyle ölümünden sonra bu mallardan
kurtulmak isteyen birçok insan tanıdım

bu kadar önemli bir şeyi sonraya bırakmalarının ve hatalarını
bu kadar az bir pişmanlık ve zararla ödemek istemelerinin
hiçbir değeri yoktur

daha fazlasını vermeleri gerekir

bu ne kadar can sıkıcı ve rahatsız edici olursa

o kadar adil davranmış olurlar ve övgüyü hak ederler

hayatları boyunca sakladıkları nefreti itiraf etmek için son
nefesini vermeyi bekleyen insanlar

suçladıkları kişinin kendilerini öfkeyle anmasını sağlayarak
artık onurlarını hiç düşünmediklerini gösterirler

kötü yargılarını kendileriyle birlikte öldürmek yerine
kinlerini kendilerinden sonraya bırakarak ölüme saygısızlık
ederler

eğer yapabilseydim hayatımın açıkça söylemediği bir şeyi
ölümümün de söylememesini isterdim

michael de montaigne

Őir yazın

yazinyollayin@gmail.com

veya

@futursuzfanzin